

רע"א 8412/19

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקשים: 1. אריה את עופר עבודות בניה
2. עופר גרשון

נ ג ד

המשיב: בנק מזרחי טפחות בע"מ

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 6.11.2019 בת"א 46482-04-13 שניתנה על ידי כבוד השופט ד' חסדאי

בשם המבקשים: עו"ד יניב בוקסר

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 6.11.2019 בת"א 46482-04-13 (השופט ד' חסדאי), בגדרה נדחתה בקשת המבקשים להורות על הגשת מסמכים מטעם שני עדים בהליך.
2. בסכסוך משפטי ארוך יומין עסקינן; גלגולו הנוכחי מתנהל מזה כשבע שנים, וסופו אינו נראה באופק. בעבר כבר נדרשתי להליך הזה (רע"א 8181/15 אריה את עופר עבודות בניה נ' בנק מזרחי טפחות בע"מ (31.1.2016)). שם גם פירטתי בהרחבה את הרקע והשתלשלות העניינים בתיק. לא אחזור על הדברים. בתמצית שבתמצית, מדובר בתביעה שיסודה במערכת היחסים העסקית בין המבקשים לבין המשיב, בנק מזרחי טפחות בע"מ.
3. עניינה של הבקשה שלפני בדוחות ליווי של פרויקטים שונים, אשר המבקשים מעוניינים לקבל לידיהם ולצרף לתיק בית המשפט. בקשה לגילוי הדוחות הוגשה לבית המשפט המחוזי עוד בתחילת ההליך, ונדחתה. המבקשים הגישו בקשת רשות ערעור, אשר נדונה כערעור ובהחלטתי מיום 31.1.2016 – נדחתה, נוכח הכבדה ופגיעה באינטרסים של צדדים שלישיים, שאינם חלק מהסכסוך דנא.
4. מאז, התקדם ההליך לשלב ההוכחות, והמבקשים ביקשו לזמן לעדות את גב' דניאלה פז-ארז, מנהלת חברת פז כלכלה והנדסה 1996 בע"מ, ששימשה בתקופה הרלוונטית כמפקחת מטעם הבנק על הפרויקטים, ומתוקף תפקידה זה ערכה את דוחות הליווי המבוקשים. כמו כן, ביקשו המבקשים לזמן את מר ירון ספקטור, שבשלב מסוים החל לערוך את דוחות הליווי באחד מן הפרויקטים. בית המשפט נעתר לשתי הבקשות, תוך שהוא מורה לפז-ארז "להביא" עמה המסמכים שנתבקשו ואשר אותם איתרה בחיפוש סביר". פז-ארז הופיעה לדיון שהתקיים ביום 25.9.2019, מבלעדי המסמכים הרלוונטיים. לדבריה, עבודתה על הפרויקטים הסתיימה זמן רב קודם לכן, ולא היה סיפק בידה לאתרם בקלות. בתום עדותה, לאחר שב"כ המבקשים עמד על הצורך במסמכים, קבע בית המשפט, כי המבקשים ימציאו לפז-ארז רשימה של המסמכים המבוקשים, והיא תבחן אם אלו מצויים ברשות החברה ובשליטתה, ותודיע על כך לבית המשפט. עוד נקבע, כי ב"כ המבקשים יפעל

במקביל אל מול הצדדים השלישיים הרלוונטיים ויודיע להם "כי בכוונת בית המשפט לעשות שימוש בתיק זה בדוחות השונים על מנת להגיע לחקר האמת". לאחר שקיבלה את פניית המבקשים, הודיעה פז-ארז, כי לא קיים חומר דיגיטלי במחשבי החברה, אולם קיים חומר מודפס בעניין הפרויקטים בגנוז חימוני. צוין, כי המצאת החומר כרוכה בעבודת מיון רבה, שעלותה מוערכת ב-54,000 ₪ בתוספת מע"מ. עוד הודגש, כי המצאת החומר דורשת את הסכמתם של יזמי הפרויקטים. ביום 6.11.2019 התקיים דיון שבו נחקר ספקטור, שהביא עמו חלק מהדוחות שנערכו על-ידו. במהלך הדיון, ציין ספקטור כי יתכן שהדוחות קיימים אצלו בפורמט דיגיטלי, וכי יוכל להעבירם אם בית המשפט יורה על כך. בשלב זה, ציין ב"כ הבנק: "יש החלטות בתיק הזה ושל בית המשפט העליון שמתייחסות להמצאת וגילוי הדוחות, מדובר פה ואני מפנה את תשומת הלב, שמדובר פה על מסמכים של צד שלישי שלא צד בהליך, אז אח"כ נטען כשנדון בעניין הזה". בתום הדיון, שמע בית המשפט את טענות הצדדים לעניין המצאת דוחות הליווי על-ידי העדים, הן אלו המצויים בידי פז-ארז, הן אלו שבידי ספקטור.

5. בו ביום קבע בית המשפט, כי אין להתיר את המצאת הדוחות על-ידי העדים. ראשית צוין, כי הבקשה להמצאת המסמכים באמצעות העדים הריהי ניסיון לעקוף החלטות קודמות אשר ניתנו במסגרת הליך גילוי המסמכים, ובהן נדחתה בקשת המבקשים לקבל את המסמכים באופן ישיר. עוד הודגש, כי ממילא לא ניתן להתיר את גילוי המסמכים, "טרם שיתקיים דיון בנוכחות חברת אדן השרון ותישמע עמדתה, כמתחייב אף מהחלטת בית המשפט העליון". לבסוף עמד בית המשפט על השלב המאוחר שבו הוגשה הבקשה, על כמות הדוחות המשמעותית, ועל העיכוב שיגרם בניהול ההליך היה ותקבל הבקשה.

6. מכאן הבקשה לרשות ערעור שלפני, בגדרה חוזרים המבקשים על בקשתם להורות לעדים להמציא את דוחות הליווי שבידיהם. לטענתם, החלטת בית המשפט המחוזי סותרת החלטות מפורשות שניתנו על-ידו בדיון שהתקיים ביום 25.9.2019. יתר על כן, ההחלטות לגבי זימון העדים, שבהן אישר בית המשפט כי העדים יביאו עמם את המסמכים, ניתנו עוד בשנת 2017, והמבקשים הסתמכו עליהן. אילו היה בית המשפט דוחה את הבקשה להמצאת המסמכים במועדה, היו המבקשים יכולים להגיש בקשה מתאימה עובר לתחילת הליכי ההוכחות בתיק או לערער על החלטה. לבסוף נטען, כי ההחלטה מובילה לעיוות דין חמור, ולנזק משמעותי למבקשים, שבהעדר המסמכים לא יוכלו להוכיח את טענותיהם.

7. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה ושקלתי את נימוקיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. בעניינים המסורים לשיקול דעתה של הערכאה הדיונית עסקינן; התערבות בהם שמורה למצבים חריגים בלבד. הסתמכותם הנטענת של המבקשים על החלטותיו הקודמות של בית המשפט אינה מצדיקה התערבות בעניין דנן. החלטה בדבר הבאת מסמכים לעדות, אינה מלמדת מיניה וביה על היתר להגשתם. בטרם יוגש מסמך ישמעו הצדדים, ובנדון דידן גם צדדים נוספים העשויים להיפגע, ורק לאחר מכן תתקבל החלטה לגבי הגשתן. זאת ועוד, כל שנאמר בהחלטת בית המשפט המחוזי לעניין זימונה של פז-ארז, הוא כי היא מזומנת למתן עדות "תוך שתביא עמה המסמכים שנתבקשו ואשר אותם איתרה בחיפוש סביר". בבקשת המבקשים לזימון העדה, הוזכרו מסמכים "שהינם חלק בלתי נפרד מכתב התביעה ומתצהיר העדות הראשית שהוגש על ידי [המבקשים]". בבקשה לא צוין, כי המבקשים מעוניינים שהעדה תביא מסמכים שנויים במחלוקת, כי התנהל בעניינם הליך קודם, וכי על הפרק אינטרסים של צדדים שלישיים. ברי, כי בנסיבות אלה אין בהחלטת בית המשפט לגבי זימון העדה כדי להפוך את החלטות הקודמות שניתנו בעניין המסמכים, או ליצור הסתמכות אצל המבקשים.

יתר על כן, כפי שציינ בית המשפט המחוזי בהחלטתו, דומה כי המבקשים השתמשו בהליך זימון העדים על מנת לפתוח מחדש סוגיה שכבר הוכרעה. משבחרו במסלול עוקף זה, בדין נקבע כי "אין להם להלין אלא על עצמם".

8. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית.

משלא נתבקשה תשובה, לא אעשה צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"א בשבט התש"פ (16.2.2020).

-
-

ש פ ט